

Castitas

sunt. Per tertium galluz qui dixit. Zu
di vide. rē. potest intelligi predicator q̄
deberesse sollicitus veritatem pronunti
ando. Sed diebus istis non audeo ver
ritatem dicere qui pacem cupit habere
Sic deamus ergo magis deum timere
veritatem pronuntians. r̄ sic ad chri
stum qui est veritas veniemus.

De castitate. Capitulum. lxx.

Gallus regna
uit prudēs valde: qui quon
dam palacium construere
volebat. Erat tunc in imperio quidam
carpentarius subtilis valde: cum quo v̄
perator pro construendo palacio cōue
nit. Tunc temporis erat quidam miles
in regno qui pulchram filiam habebat.
Videns prudentiam carpentarij intra se
cogitabat filiam meam ei in vxorez va
lo quis per sapientiam suam r̄ artem sa
tis laute eam promouebit. vocauit euz
r̄ ait ei. Carissime pete a me quid tibi
placuerit r̄ tibi dabo. Si mihi possibi
le sit ita vt filiam meam in vxorem acci
pias. At ille. Mihi bene placet. Cōue
nerunt in vnum. Carpentarius eam in
vxorem duxit. Hoc factō mater filie ge
nerum suum vocauit r̄ ait ei. Fili mi iā
filiam meam in vxorem duxisti. Ecce
istam camissiam dabo tibi: quam r̄ satis
pulchram ostendit: ait. Camissia ista
vitam habet q̄ nunq̄ toto tempore vi
te me lotione indiget: nec frangi p̄t nec
consumi. nec colore mutari: quam diu
inter te r̄ filiam meam sit amor fidelis.
Si vero quod absit aliquis ex vobis
matrimonium violauerit: statim camis
sia omnes eius virtutes amittet. Carpe
tarius hec audiens gaudius est valde.
Camissiam recepit r̄ ait. Mater q̄ p̄
ciosum locale mihi dedisti: iam nullus
nostrum potest matrimonium violare.

seruanda

quin per camissiam sciēt r̄ perfectissime
Post hec infra paucos dies carpentari
us ad palacium regis est vocatus: vt no
uū palacium p̄strueret. camissia secū a sū
psit. vxorem in domo dimisit. euz rege
morā traxit quousq̄ palacium p̄pletū fu
it. Cū in laborando fuisset admirabātur
multi q̄ camissia sua semp̄ i cātozez mū
dicia p̄manisset: ait rex ad eū. Magister
rogo vt dicas mihi quōd hoc poterit eē
q̄ cū in p̄tinuis laboribz p̄maneret cami
ssia tua sine lotione r̄ imūdicia in albedi
ne maneat. Ait ille. Scias carissime dñe
q̄ q̄dū ego cum vxore sum? fideles i
amoz: camissia mea non indiget lotiōe
sed firmiorū esset inter nos violatum
camissia sicut ceteri panni lotione indi
geret. Miles cū hoc audisset intra se co
gitabat si potero camissia tuam lauare fa
ciam. Perrexit ad domū carpentarij ip
so ignorante vt eius vxorem ad peccatū
solicitarerit. Illa vero gratanter eū rece
pit. De amore fordidato eā pulsauit.
Que ait. Amoz talis locū priuatum re
quirit. veni mecum. r̄ illum in camerā in
trodixit. Cū āt introductus fuisset illa
exiuit: ostium clausit r̄ dixit. Ibitex ex
pectabis quousq̄ tempus habuerō q̄
te liberare debeo. Dñia ista singulis die
bus eū visitauit ac pane r̄ aqua suscita
uit. Ille vero p̄ces fundebat vt eum di
mitteret abire: si illa nō p̄sentebat. P̄
hec cito duo alij milites ad eā venerūt
de curia regis quilibet p̄st alij vt cam
corrūperent sed eis nihil valuit. Illa i
eate camera eos inclūsit: p̄ae r̄ aqua su
stentauit. Per multos dies ibi stabant
De istis tribz militibz facta ē questio r̄
cōmotio in domo regis quo deuenērūt
Palacio p̄summato carpentari? accep
ta mercede domū v̄xit. vxor eius non
modicū gaudens eū honorifice recepit
r̄ quomō se haberet diligenter inquisiuit
Ille vero bene p̄ omnia r̄ndit. Illa vero